

SEMANTIC REALITY

GILLETTENARRATIVE.COM

FERDINANDO FREGA

REALITAS SEMANTICA

Gillettenarrative te salutat. Nondum scis quam fortunatus sis — aliquid accepturus es, neque quisquam quicquam a te vicissim petivit. Nunc in mundum meum ingrederis, tam prope ut laminam tangere possis. Sed ego laminas non vendo. Illa soli matri meae est. Cum haec finem habuerint, non idem eris. Iam proximam quaeres. Interim hic incipe. Tempus tuum sume.

Reptatores interretiales in duabus paginis errores HTTP 429 offendebant, quibus significabatur petitiones modum celeritatis excessisse. Errores ipsi nec originem nec magnitudinem eius motus explicabant. Eos pro causa habui consistendi et celeritatem editionis recognoscendi.

Duo praesertim PDF curiositatem et attentionem attraxerant: GILLETTE DEPRESSION et GILLETTE WAS MY FATHER. Cum ea relegi, intellexi cur. Corpus crescere non desinebat et ad 4.500 nexus pervenerat. Haec duo scripta recta ad homines loquebantur, codicem honoris privatum tangentia quem quisque intra se gerit: illas nostri partes occultas quas alii interdum clarius quam nos ipsi legunt.

Reliquus orbis terrarum aliquid ex eis cepisse videbatur. Italia extra hunc cursum manebat, cum finibus aditui per IP et translationibus in linguam Italicam impositis.

Epistulae electronicae advenire non desinebant, et singulis respondi. Curiositas per totam epistularum commutationem fluebat. Quod me maxime movit, duo nuntii ex urbe New York fuerunt. Rogabant num intellegerem quae consequentiae esse possent territorii semantici occupandi: spatii in quo nota mercatoria significationem acquirit, et in quo ea significatio in controversiam vocari potest. Quos effectus haec res progressu temporis in notas mercatorias societatum earumque narrationes habere posset?

Quaestiones eorum ad pretia actionum, ad aestimationem societatum in bursa et ad latiores rerum nummariarum motus pertinebant. Sed ego tantum ultimus scribarum sum. Nesciebam quomodo eis quaestionibus occurrerem, itaque mittentes ad peritos et ad societates rei peritas remisi. Illi tamen perseverabant, sententiam meam audire cupidi.

Quasi parvi tremores videbantur. Discernere non poteram utrum aliquid magni significarent an tantum singulae et solitariae commutationes essent. Mihi ostenderunt quosdam lectores quaestionibus studere quae longe ultra lectionem unius PDF pertinerent. Nullum tamen effectum in notas mercatorias aut in mercatus probaverunt.

Sententiam proferre mihi magis magisque molestum et fortasse periculosum videbatur. Sciebam mercatus etiam strepitu ali, neque in animo habebam eum augere. Quidam ex eis qui scribebant has res optime intellegere videbantur. Quaedam quaestiones diligenter compositae videbantur, quasi responsa iam nota essent et propositum esset intellegentiam meam metiri. Eos alio remittere perseveravi.

Numquam putaveram me in tali condicione futurum esse. Unam tamen possibilitatem perspicere coeperam: cum nota mercatoria narrationem habet domi elaboratam aut ab officina publicitaria mandatam, testimonium quod lectores verum et vitae simile sentiunt eam narrationem perturbare potest.

Est sicut uxor quae maritum deprehendit cum amica per telephorum loquentem. Subito nota fabula iam non sufficit. Mythos corrumpit. Exemplar perfectum certitudinem amittit. Aut fortasse alia rerum narratio primum tantum in promptu fit.

Fortasse id erat quod accidebat. Fortasse tantum possibilitas erat.

Interea me in mediis flammis inveni, ubique aquam recentem quaerens: aliquid quod mentem purgaret et cogitationes refrigeraret.

Ferdinando